

Motion till riksdagen 2006/07:So224

av **Barbro Westerholm (fp)**

Läkemedelsnära förbrukningsartiklar

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ge Läkemedelsförmånsnämnden hela ansvaret för bedömningen av vilka läkemedelsnära förbrukningsartiklar som ska ingå i läkemedelsförmånerna.

Motivering

Läkemedelsnära förbrukningsartiklar ingår idag i läkemedelsförmånerna. Hit hör till exempel injektionsmaterial som behövs för att tillföra kroppen läkemedel och testmaterial för egenkontroll av medicinering. Läkemedelsförmånsnämnden (LFN) fattar beslut om vad som ska ingå i sortimentet. Systemet fungerar emellertid inte som det var tänkt eftersom landstingen kan göra egna upphandlingar av förbrukningsartiklar. Därmed uppstår olikheter i tillgång på dessa förbrukningsartiklar i olika delar av landet. Det innebär nackdelar för patienterna, något som Socialstyrelsen, LFN och dåvarande Landstingsförbundet konstaterade i utredningen *Förbrukningsartiklar i läkemedelsförmånerna. Medicintekniska produkter för att tillföra kroppen läkemedel för egenkontroll av medicinering samt för stomivård. Skrivelse från Socialstyrelsen 2003*. Utredningen skriver visserligen att landstingens upphandling skulle kunna leda till ett mer effektivt utnyttjande av resurserna, men nackdelarna för användarna är påtagliga: olikheter beträffande produktsortiment, patientavgifter, distributionsformer och tillgång till utlämningsställen. För patienter som flyttar och reser mellan landsting kan systemet leda till tvång att byta fabrikat om inte landstingen ordnat överenskommelser med andra landsting eller har en distributör som kan leverera i hela landet.

Några åtgärder till följd av den nämnda utredningen har inte vidtagits av Socialdepartementet. Av dåvarande statsrådet Ylva Johanssons svar på Marita Aronsons (fp) fråga 2005/06:1303 framgår att regeringen ansåg att oavsett

Fel! Okänt namn på

vilket system som tillämpas är det mycket angeläget att patienterna får tillgång till de förbrukningsartiklar som de är i behov av, men någon ändring av systemet var inte aktuellt.

Vi har således idag två system för att bedöma vilka läkemedelsnära förbrukningsartiklar som en patient ska få tillgång till, ett där LFN bedömer vilka som ska ingå i förmånerna och ett där landstingen genom upphandling bestämmer vad som ska finnas tillgängligt och där det är upp till varje landsting att bestämma om kvaliteten i relation till priset. Det är inte acceptabelt om man ska följa hälso- och sjukvårdens målsättning om människors rätt till vård på lika villkor i Sverige. Systemet måste ändras så att det är en instans, LFN, som bestämmer vilka förbrukningsartiklar som ska ingå i läkemedelsförmånerna.

Stockholm den 25 oktober 2006

Barbro Westerholm (fp)